

φανής φυσιολόγος Χούζλεϋ, παρεκάλεσε τὴν κυβερνήσιν νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὄχρετους τῶν μεμολυσμένων προαστείων δι' εὐσυνειδήτων μηχανικῶν· πράγματι δὲ εὗρον οὗτοι, ὅτι τὰ δηλητηριώδη ἀέρια ἀνεπτύσσοντο κατ' ἐξοχὴν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ, ὅπερ ἐθεωρεῖτο κέντρον τῆς ἐπιδημίας. Ἐν τούτοις ὁ Κ. Πάουερ δὲν ἀπεδέξατο τὴν ἐπισημοσύνην τοῦ συμβουλίου, ὁρθῶς ἀντιπαρατηρήσας, ὅτι ὁ χώρος τῆς ἐπιδημίας ἦτο πολλῶ ἐυρύτερος ἐκείνου, ὃν κατεμόλυνον αἱ ἀπὸ τῶν ὄχρετῶν ἀναθυμιάσεις. Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν οἰκιῶν, ἔνθα ἤκμαζεν ἡ διφθερίτις, οἱ ὄχρετοι ἦσαν ἀνελλιπέως, οὐδεμίαν δὲ οὐδαμῶθεν ἐξήρχετο θανατηφόρος ἀναθυμίασις. Μετ' ἐπανειλημμένας λοιπὸν ἐρεῦνας, δὲν ἐδίστασεν ὁ Πάουερ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἀρχὴ τῆς διφθερίτιδος εἶναι τὸ γλυκύτατον καὶ ἀθωότατον τῶν ποτῶν, ὅπερ αἱ μητέρες ἐπέχουσι τοῖς τέκνοις, τὸ γάλα. Ὅτι τὸ γάλα γεννᾷ κόκκινα ἐξανθήματα καὶ ἄλλας τῶν ἐντοσθίων νόσους, περὶ τούτου οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐξετάσας ὁ Πάουερ τὸ γάλα 2700 οἰκιῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἐπιδημικοῦ νοσήματος, εὗρεν, ὅτι ἐκ τούτων αἱ μὲν 473 ἠγόραζαν τὸ γάλα παρὰ δύο ἐν τῇ πόλει γαλακτοπωλῶν, οἱ τινες τὸ ἐπορίζοντο ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πηγῆς, αἱ δὲ ἐπίλοιποι 2227 τὸ ἠγόρασαν παρ' ἄλλων πηγῶν διαφόρων. Ἐκ τῶν 473 οἰκιῶν προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς διφθερίτιδος 68, ἥτοι ἐκάστη ἐβδόμη οἰκία· ἐκ δὲ τῶν 2227 προσεβλήθησαν μόνως 30, ἥτοι ἐκάστη πέμπτη καὶ ἐβδομηκοστή. Ὅπου λοιπὸν οἱ παῖδες ἐγαύσαντο τοῦ κακοῦ γάλακτος, ἀνεπτύχθη ἡ ἐπιδημία δωδεκάκις ἐυρύτερον. Ἐν τούτοις ὁ Πάουερ δὲν ἠρέσθη εἰς τὸ καινοφανὲς ἐξαγόμενον, ἀλλ' ἐβουλεύθη νὰ ἀκριβώσῃ καὶ ἐλέγξῃ τὴν περὶ ἀναθυμιάσεων θεωρίαν. Ἠρεῦνησεν ἐκ δευτέρου ἐκείνας μόνον τὰς οἰκίας, αἱ τινες ἐπάσχον ἅμα μὲν ὑπὸ τῆς φαύλης ὄχρετοποιίας, ἅμα δὲ εἶχον γευθῆ τὸ κακοῦ γάλακτος. Ὅπου οἱ παῖδες καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶχον πίνει γάλα ἀσθενὲς, ἐκεῖ τὸ νόσημα ἀνεπτύχθη τρεῖς καὶ δεκάκις ἐυρύτερον, ἢ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἰκίαις ταῖς πασχούσαις μόνον ὑπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων. Συναρμολογήσας μετ' ἐπιμονῆς ἀληθῶς ἀγγλικῆς τὰ νεώτατα συμπεράσματα πρὸς μύριας παρατηρήσεις, ἃς εἶχε συλλέξῃ ἐκ παραπλησίων ἄλλοθεν ἐπιδημιῶν, ἀνεκάλυψεν, ὅτι οἱ κατὰ τόπους νοσοῦντες ἔπινον ἐκ τοῦ γάλακτος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δαμάλεως, καὶ ὅτι ἐν ἑτέρῳ ὄχρεσάτῳ τοῦ Λονδίνου προαστεῖῳ, ἔνθα ἐπωλήθη τὸ τῆς αὐτῆς δαμάλεως γάλα, αἴφνης καὶ ἀνευ τινὸς βηθμιαίας ἀλλοιώσεως προσεβλήθησαν ἐφ' ἅπαζ τεσσαρεσκαίδεκα οἰκίαι. Ὁ Πάουερ δὲν δύναται εἰσεῖτι νὰ εἴπῃ πῶς ἔγχεινται τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς ἀσθενείας γάλακτος, οὐδαμῶς δι' οὐδεμιᾶς κιβδηλοποιουῦ με-

θόδου παρανοθευομένου. Ἐΐηται καὶ τὸ ὕδωρ, δι' οὗ ἐποτίζετο ἡ δάμαλις καὶ τὰ ἀγγεῖα ἐξ ὧν ἔπινε, καὶ τὰ εὗρεν ἀμόλυντα καὶ καθαρὰ ἀπὸ χύματος, ἄμμου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου ἢ ὕλης σαπρᾶς. Κατέληξε λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αὐτὸ τῆς δαμάλεως τὸ γάλα εἶχεν ιδιότητας, ἐνδεχομένας νὰ ἀναπτύξωσι τὸ νόσημα παρὰ τοῖς γευομένοις· δὲν κτύπησεν ὅμως νὰ εὗρῃ ὁποιαῖτινες ὑπάρχουσιν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ιδιότητες, ἢ ὁποῖαι τινες τελεσιουργοῦνται ἐν τῷ τῆς δαμάλεως ὄργανισμῷ ἀφανέως λειτουργοῦσι. Μήπως ἄρα γε προσβάλλονται καὶ δαμάλεις ὑπὸ τῆς διφθερίτιδος; Τούτου δὲ ἀληθεύοντος, μήπως μεταδίδεται τὸ νόσημα διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν; Ἡ λεγομένη συνάγγη, ἡ πολυλάκις συγχευομένη τῇ διφθερίτιδι, ἐπισκῆπτει δὴ εἰς ἵππους, βόας, πολλῶν δὲ συχνότερον εἰς κύνας καὶ χοίρους. Τί παράδοξον, ἔάν οἱ βόες προσβάλλονται καὶ ὑπὸ διφθερίτιδος, ἥτις διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν μεταδίδεται τοῖς ἀνθρώποις, ὡς οἱ τυφοειδεῖς περατοῖ; Ἀφ' οὗ αἱ παρατηρήσεις τοῦ Κ. Πάουερ ἐπιβεβαιώθησαν καὶ ὑπ' ἄλλων ἰατρῶν, ἢ ἐν Λονδίῳ παθολογικῆ ἐταιρείας, συνεργούσης γενναίως τῆς κυβερνήσεως, ἐπεχείρησε νὰ ἀκριβώσῃ πρῶτον μὲν κατὰ πόσον ἔγεται ὀρθότητος ἡ τοῦ Πάουερ θεωρία, ὅτι ἐν τῷ γάλακτι λανθάνουσι τὰ σπέρματα τοῦ νοσήματος, εἶτα δὲ τίνα τὰ ἐπὶ τῆς δαμάλεως συμπτώματα, δι' ὧν τοῦτο ἐμφανίζεται. Μετὰ τὴν ἀκριβῶσιν τῶν δύο τούτων ὄρων, ἔργον τῶν κυβερνήσεων ἔσται νὰ προλάβωσι τὴν διάδοσιν τοῦ κακοῦ, ὡς προλαμβάνουσι τὴν τῆς τριχίνης. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς προφυλάξεως, ἡ ἀγγλικὴ σχολὴ προηγῆται ἐν πολλοῖς καὶ αὐτῆς τῆς βιενναίας· ὁ εὐτυχῆτας δὲ νὰ προσθῇ εἰς τὴν θεωρίαν τῆς προφυλάξεως καὶ τὴν τῆς θεραπείας, ὅτι ἀνακηρυχθῇ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὅτι δρέψῃ στεφάνους, οἷους ὁ Γέννηρ, ὁ Δουπουῆ-τρὲν, ὁ Ροκιδάνσκης καὶ ἄλλοι ἥρωες τῆς παθολογικῆς καὶ ἀνατομικῆς ἐπιστήμης.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ σπόγγοι χρησιμεύουσι πρὸς καθαρισμόν πλείστων ὕσων πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὁμοῦς ἔχουσι χρεῖαν καθαρισμοῦ, τὸ ἀπλούστατον δὲ μέσον πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ ἀκόλουθον·

Κόψατε ἐν λεμόνιον, θέσατε αὐτὸ ἐντὸς λεκάνης καὶ ἐπιχύσατε ζέον ὕδωρ ὅσον δύο ποτήρια· ὅταν ἀποψυχῇ τὸ ὕδωρ ἐπαρκῶς, ὥστε νὰνέχηται αὐτὸ ἡ χεὶρ, ἐμβάλλετε τὸν σπόγγον καὶ ἀφίνετε αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῷ ὕδατι. Τὴν πρωτὴν ὁ σπόγγος θὰ ᾖναι καθαρῶτατος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀνωτέρω σημειωμένη ἀναλογία τοῦ ὕδατος εἶναι ἐπαρκῆς διὰ μέτριον σπόγγον, ἀνάγκη δὲ ναυξήθῃ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους αὐτοῦ.